

רע"פ 5470/19 - עבד אלעזיז זועבי נגד הוועדה המקומית לתכנון ובניה - הגליל המזרחי

בית המשפט העליון

רע"פ 5470/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עבד אלעזיז זועבי

נ ג ד

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ובניה - הגליל המזרחי

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
נצרת מיום 25.07.2019 בתיק עתפ"ב
59261-08-18 שניתן על ידי כבוד השופטת תמר נסים
שי; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד מחמוד זועבי

החלטה

*

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ת' נסים שי) בעתפ"ב
59261-08-18 מיום 25.7.2019, בגדרה נדחתה בקשתו של המבקש לביטול פסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום
8.4.2019 לפי סעיף 208 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ).

רקע והליכים קודמים

1. ואלו בתמצית העובדות הצריכות לעניין. המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות שעניינן אי קיום צו הריסה, ביצוע שימוש במקרקעין טעון היתר ללא היתר, וביצוע שימוש בסטייה מהיתר או מתכנית. ביום 19.7.2018 גזר בית משפט השלום בטבריה (כב' השופט י' נבון) את דינו של המבקש והשית עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות; מאסר מותנה והתחייבות כספית; קנס בסך 40,000 ש"ח או 120 ימי מאסר תחתיו; וכן הופעלה התחייבות כספית בסך 7,000 ש"ח שהוטלה עליו בתיק פלילי אחר במצטבר לקנס.

2. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי. ביום 4.4.2019 התקיים דיון בערעור, אולם המבקש לא התייצב אליו. בא כוח המבקש טען כי נבצר מהמבקש להתייצב לדיון כיוון שהוא נמצא עם בתו בבית החולים. לפיכך, קבע בית המשפט כי על המבקש להמציא אישור רפואי עד ליום 7.4.2019. משלא הוגש אישור רפואי המצדיק את אי התייצבותו של המבקש לדיון במועד שנקבע, הורה בית המשפט המחוזי ביום 8.4.2019 על דחיית הערעור.

ביום 24.6.2019 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 8.4.2019. בבקשתו, טען המבקש כי לא המציא האישור הרפואי משום שהתבלבל בתאריך הבדיקה של בתו כיוון שהיא עוברת בדיקות רפואיות רבות, וכן כי חלה התקדמות בהוצאת היתר הבנייה אשר צפוי להתקבל בתוך שבועיים ימים. עוד טען המבקש כי הותרת פסק הדין על כנו תסב לו נזק בלתי הפיך נוכח מצבו המשפחתי והכלכלי. בית המשפט המחוזי דחה את הבקשה בקבעו כי הבקשה לא הוגשה בהתאם למועדים הקבועים בסעיף 208א לחסד"פ להגשת בקשה כאמור, וזאת ללא כל נימוק וללא הגשת בקשה להארכת מועד; כי טענת המבקש באשר לאי התייצבותו לדיון אינה מנומקת ואינה נתמכת במסמכים המלמדים על הבדיקות שנערכו לבתו במועדים הרלוונטיים; כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום למבקש עיוות דין; וכי סיכויי הערעור קלושים.

נימוקי הבקשה

בבקשת רשות הערעור שלפניי, שהוגשה תחילה כערעור בזכות, טוען המבקש כי סיכויי להסרת המחדל ולהוצאת היתר הבנייה גבוהים, תוך שהוא מפרט את הטענות העובדתיות המלמדות על כך, וכן כי הותרת פסק דינו של בית המשפט המחוזי על כנו תסב לו נזק בלתי הפיך נוכח מצבו המשפחתי והכלכלי. לפיכך, עותר המבקש לקיים דיון בערעור לגופו של עניין.

דיון והכרעה

3. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בלבד שבהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים (ר"ע 103/82 חנין חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

עוד נקבע בבית משפט זה כי ערעור על החלטה של ביטול דחיית ערעור בשל אי התייצבות לדיון, לפי סעיף 208א לחסד"פ - מצריך הגשת בקשת רשות ערעור ולא ערעור שבזכות (רע"פ 6016/06 קובן נ' מדינת ישראל מע"מ ת"א (17.7.2007)) (להלן: עניין קובן), וכי בקשה כאמור אינה מקימה שאלה המצדיקה מתן רשות לערער (ראו,

למשל, רע"פ 4149/17 אברהם נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (23.10.2018)). עם זאת, בית משפט זה הכיר בכך כי יתכן ובנסיבות חריגות יהיה מקום לאפשר ערעור ב"גלגול שלישי" כאשר נוצרת תחושה כי דחיית הערעור מטעמי הפרוצדורה, לפי סעיף 208 לחסד"פ, תסב למבקש עיוות דין או שיש בה כדי לפגוע בעיקרון הצדק לאור תוצאותיה הקשות ועל רקע הטעמים שבעטים נדחה (עניין קובן; רע"פ 2016/11 קדוש נ' מדינת ישראל (14.3.2011)).

לא מצאתי כי אמות המידה האמורות מתקיימות בבקשה שלפניי, משום שהיא אינה מעלה סוגיות כגון דא וכל הטענות המנויות בגדרה נוגעות לנסיבותיו הפרטניות של המבקש. בנוסף לכך, המבקש לא הצביע על טעם ממשי המצדיק את ביטול פסק הדין המורה על דחיית הערעור בשל אי-התייצבותו, ולא שוכנעתי כי בנסיבות העניין נגרם למבקש עיוות דין המצדיק את התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

4. למעלה מן הצורך אעיר כי החלטתו של בית המשפט המחוזי מפורטת ומנומקת, ולא מצאתי כי נפל בה פגם הדורש התערבות לגופם של דברים. סעיף 208א לחסד"פ קובע כי:

"(א) נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו יבטל בית המשפט את ההחלטה על דחיית הערעור וישמע את הערעור אם נוכח, על פי בקשת המערער, כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ב) בקשה לפי סעיף זה תוגש תוך חמישה עשר ימים מיום שהחלטת הדחיה הודעה למערער או תוך מועד מאוחר יותר שהסכים לו בית המשפט."

מן האמור עולה כי בקשה לביטול פסק דין הדוחה ערעור בשל העדר התייצבות תוגש תוך 15 ימים. בענייננו, בקשת המבקש הוגשה לבית המשפט המחוזי כחודשיים וחצי לאחר מתן פסק הדין, וזאת ללא נימוק משכנע לאי-הגשתה במועד. ויתרה מכך, בית המשפט המחוזי עמד בהחלטתו על כך שהמבקש לא נימק כדבעי מהן הסיבות לאי התייצבותו לדיון, וממילא לא תמך זאת במסמכים מתאימים, וכי חרף זאת, אף בבקשה שלפניי לא התייחס המבקש לעניין זה. משכך אין למבקש להלין בעניין זה אלא על עצמו.

לבסוף אעיר, כי חרף טענתו של המבקש כי הוצאת ההיתר "קרובה מתמיד", הרי שעוד בהודעת הערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי ביום 29.8.2018 טען זאת המבקש ומאז חזר על טענתו זו שוב ושוב, ואולם, עד היום טרם ניתן ההיתר. וממילא אף אם יתקבל ההיתר בסופו של דבר, הרי שאין בהכשרת הבנייה בדיעבד כדי לרפא את הפגם שנפל באי קבלת ההיתר מלכתחילה, ואין בכך כדי לאיין את העבירות שעבר המבקש ובהן הודה (ראו והשוו: רע"פ 3618/17 מולא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה "גליל מרכזי" עכו, פסקה 13 (3.5.2018)).

5. אשר על כן, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, ויחד עמה גם הבקשה לעיכוב ביצוע. יוער, כי הבקשה שלפניי הוגשה היום - כאשר המבקש אמור להתייצב לריצוי עונש המאסר על דרך של עבודות שירות שנגזר עליו - היום, וזאת חרף העובדה שהחלטתו של בית המשפט המחוזי ניתנה לפני כארבעה שבועות. בית משפט זה עמד לא פעם על כך כי אין מקום להגשת בקשות לעיכוב ביצוע "בדקה התשעים" מתוך תקווה כי קוצר הזמן יהיה בו כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש (רע"פ 2588/12 עבאסי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (29.3.2012)).

ניתנה היום, י"ח באב התשע"ט (19.8.2019).

ש ו פ ט
